

PERŽVALGA.

Saulių mergaičių gimnazija, uždaryta iš priežasties sumišimų, per žmonių pasistengimą ir krašto viršininko parėmimą, vėl atidaryta. Mokytojos iš didesnės dalies permaintytos.

Teip praneša Rus. Agentūros telegramas kovo 27 d.

— Peterburge išeisias naujas dienraštis lietuvių kalboje. Leidėju to dienraščio busias Kauno gubernijos dvarponis p. Karp, redaktorium—vidaus dalykų ministerijos valdininkas, lenkas, net nemokantis lietuviškai. Straipsniai ir abelnai medega dienraščiui bus paduota lenkų ir rusų kalbose, o speciališki vertikai tą viską vers į lietuvių kalbą.

Teip praneša „Gaz. Wilenska“ pagal „V. Ž.“ N58. Tai jau tik bus įdomus tas dienraštis, kad teip nepaprastai gema.

— Neseniai teip gi dr. Bašanavičius gavo leidimą išleidinėt moksliską (etnografišką—istoriską) laikraštį, v. „Lietuvių Tauta“.

— Lenkų nauja sekta marijavitai jau griebiasi ir į Lietuvą! Filipave, Suvalkų gubernijoje, jau metai atgal kun. Juoz. Hrynkevinis pradėjo platīt marijavitų mokslą ir daug patraukė prie savęs žmonių — liovė klausyt vyskupų ir popiežiaus. Kun. J. Hr. iš kelė į Sosnovę, paskiaus turbut atėmė kunigystę. Dabar kaip raš „Gaz. Świąteczna“, jis vėl sugrįžo į Filipavą, bet mažai radęs pasekėjų. Vienok čia jį priėmė.

Filipavas, ant Prusų rubeziaus, apgyventas mozurų ir iš pusės, gali sakyti — lietuvių, t. y. kalbančių per vienlenkiškai ir lietuviškai. Tai gi jau ir lietuvius užkliudė marijavitizmas, prieš kurį kat. kunigai pakėlė tikrą kruviną karę. (Kunigai, rodos, negalės nė burtelt ant revoliucionierių už tai, kad tie „per

kraują“ eina prie laisvės, kadangi jie (kunigai) patys brenda per kraują, lauždami marijavitų laisvę).

Kovo 17 d. apie 8 val. vak. keli apsiginklavę vyrai užpuolė ant Suvalkų kalėjimo ir paluosavo du dideliu prasikaltėliu politiškuosius ir kelis kriminalistus. Visi laimingai pabėgo.

— „Lietuva“ (N14) paduoda užmanymą padaryti kitą lietuvių seimą, kadangi buvėsis vasario 22 d. nėra pakakinantis. Antrasis seimas turėtų but tuo pačiu laiku, kuomet bus S.L.A. seimas Chicagoj. „L-va“ paduoda svarbesnius klausimus, kurie turėtų but išrišami tame seime, butent šie klausimai: tautiškos mokyklos, mūsų laikraščių etika, sutvarkymas viešo darbo teip, kad vieni kitiems neubėginėtų už akių ir neardyti. Ir kiti Amerikos ir tėvynės lietuvių reikalai.

Isz Lietuvos.

Iš Suvalkų gub. (Iš laiško rašyto kovo 11 d.). — Tegul bus pagarbintas Jėzus Kristus.... Sveikina tėvelis ir motinėle savo mylimą žentelį J. ir dukrelę M....

... Vestuvių mūsų kaime nebuvo šimet. Mergos liko kotų graušt. Ką darys, tai eina int užsienį. Toki nespakaini laikai pas mus. Jeigu vis teip bus, tai turės visi iš Lietuvos išeit. Ale turime viltį: pareis galas tokiai valdziai. Sukišo visus politiškuosius int kalėjimus, kitiems duoda nagaikų, o vis veikia ir nestos veikė. Ale kaip laikraščiai rašo, kad visus suimtuosius paleis ir rinks atstovus, nori šiaip—teip sudaryt šiokią—tokią tvarką, kad gautų caras pasiskolīt pinigų, ba teip neskolina, sako — pas tave visoki buntai, tu nesutinki su savo pavaldiniais, gal mūsų pinigai žut. Ale kad ir

tuos žmonių atstovus išrinks ir nuveš int Vilnių (?), tai iš to nieko nebus, pakol neduos laisvę. Kyla visi ištraukt tėvynę iš vargo ir teip visada nebus.

Silpnas kelias, tvirtas griuna,
Svinta dangus jau aptemęs,
Kas galingas, tas jau žūna!

O čionai apsakysiu atsitikimus, kas padaryta mūsų krašte, nors jų mažu geriau žinot.

Tuo po Kalėdų išpiovė telegrapų stulpus, daugiau kaip per penkesdešimts verstų ant plento ir ant geležinkelio. Kitose vietose buvo ir šinos išplėstos. Atėjo kariumenė ir viską sutaisė, kaip buvo. Ir ukininkai, kurių laukas prieina prie plento, turėjo kožnas užmokėt po penkis rublius, ir potam ėjo patrolė keletą naktų. Nekurie žmonės ir gerai gavo nagaikų. Ne but kai myj buvo šitoks atsitikimas. Pas vieną daržininką atėjo kareiviai, o da tas guli. A! — sako — tai per naktį piaustei stulpus, o dabar guli, — ir valiai duot nagaikų. Ir teip daugiau tokių atsitikimų. Ant M a u r u č i ų stoties atėjo keturi vyrukai, pasiėmė keturis tukstančius rublių ir išėjo. Pilviškiuos teipgi iškrasos daug pinigų išnešė. K e t u r v a l a k i ų kasą sumušė ir išėmė pinigus. B a r t i n i n k ų kasą sumušė, popieras sudraskė. Ir daug įvairiose vietose teip atsitiko. Kad tik ką išgirsi šnekant, tai klausyk: tai užušė, tai nušovė, tai išplėšė — nieko daugiau ne išgirsi.

Suvalkų gubernijoje į lietuvių apskričius įvesta karės metas (kaip tai sako vojenoje polozenie), nuo gruodžio 4 (17) d. Pažiūrėkim, kas per tą laiką atsitiko: užmuštu du maištininku — Naumiesčio apskirtyje; du žemsargiu — Pilviškiuose ir Griškabudyje, du kalbamu (nuzvelgtu? R.) žvalgu — Gizuose: Matulevičius (Švinakis) už šnipinėjimą su-

šaudytas tapo.

Buntavojasi visi, nebenori klausyt savo valdininkų. Straiškai ant straičių. Kareivija streikuoja nebenor eit int miestą, prisideda prie sukilėlių ir eina išvien. Valdžia nė kazo — kais neužsitiki. Yra da daug kariumenės neapsišvietusios, tai tuos siunčia in kaimus ant kratų. O tie, žinoma, sugriebia — o labiausia mėšą, ski landžius su kardu perpiovė ir sako: a! tai čia levorveliai sukavoti ir užsiuti. Sisiranto ir in kiš-nius (horosha budet zakuska). O žmonės vis tu i nukęsti.

Nekuriose vyskupystėse kunigai susibuntavojo. Lenkų zemėj trijose vyskupystėse — Plocko, Liublino ir Varšavos — atsimetė kunigai (nuo Ry-mo), prasidėjo sujudimas. Yra kunigų, kurie nebenori pripažiti šv. tėvo ir vyskupų viršenybės, reikalauja, kad jienš butų leista vesti pačias, kad bažnyčiose ir tikėjime butų padaryta šiokios—tokios permamos. 70 kunigų jau atsiskakė klausyti vyskupų ir prikalbinėjo žmones nemokėti kunigams už jų bažnytinius darbus (už krikštus, mišias ir tt.) Vadina save tie atsimetėliai kunigai m a r i j a v i t a i s. Jų mokslas atradęs daug pritarėjų tarp kitų kunigų ir šiaip jau žmonių. Teip keliose vietose tie kunigai buvo vyskupų atstatyti, tečiaus žmonės juos užstojo, naujai atsijustus kunigus nepriėmė ir parsikvietė vėlei senuosius. Teip dedasi mūsų šalyje.

Girias da ikšiolei nepardavė, o dabar parduoda kas kiek nori. Žydas nupirko 10 dalenkų, o pardavinėt jam neduoda, sako — nevalia tau tiek daug pirkti. O likusias pardavinėja padliesnukas: kas kiek nor — medį, du, tris ir tt.

Pardavinėja Gauronų dvarą. Kas kiek nori, tiek gali pirkti ant išmokesties per 50 metų. Už šešimargį šeši rubliai ant

metų, o jeigu sykiu užmokėti, tai tik 180 r. Tai daugelis užsirašė. Sako, teip ir kitus dvarus parduos. Ir jų pareikit, tai pigiai galėsit laukų prisipirkti.

... Gaunam visokių knygų ir laikraščių iš Vilniaus. Rašo laikraščiai be cenzūros. Seinuos teipgi atsidarė drukarnija. Ačiū Dievui galim pasiskaityt ir šio ir to; kad tik norėtume, arba laikas velytų.

Prabėdykit, mieli skaitytojai, kad neiškiai surašiau, ba nėsu klesinis, ne inteligentas, o tik artojo sunus.

Parašė N. S.

Senapilė, Suvalkų gub. — Kaip buvo jau rašyta laikraščiuose, mūsų mieste pereiną rudenį buvo keletą kartų padaryta demokratijos, mitingai: tai lietuvių, tai žydų, tai abejų išvien.

Tuokart areštavo drą Grinių, 4 dienas laikė Kaune kalėjime, Paleido gruodžio 2 d., kuomet karės metas liko atšalintas. Gruodžio 17 d. karės metas antru kartą įvestas Naumiesčio, Vilkavickio, Senapilės ir Kalvarijos pavietuose. Prasiūdėjo areštai. Gruodžio 26 d. 05 apsilankė Senapilėje general-gubern. Suvalkų janarolas Gulkovskis. Dr. Grinius buvo pas jį. Gulkovskis davė rodą pė am iškeliauti kur-nors iš Suvalkų gubernijos. Tą pačią patarmę davė jo žmonai. Dr. Grinius sausio 4 d. 06. iškeliavo į Vilnių, kur ir iki šiol bebuna, o jo žmona gavo praliogaciją: dabar turi iki pavasarį Gulkovskio leidimą but Senapilėj.

Areštai nesiliauja. Kalvarijoje, Suvalkuos ir kitur sėdi apie 300 žmonių. Pakart, ar sušaudyt iš teismo nusprendimo, dar nieko nenugalabijo. Buvo gandas, kad teip padarys su kai-kuriais (su Grigaičiu ir k.). Bet Kalvarijos kaliniai užprotestavo, kad be tyrinėjimo ir be teismo spręst kai-kurčius karės teismas, ir pakėlus

jiems „streiką“ (badavimą, kovo 2 d.), valdzia prizadėjo užvesti tyrinėjimą. Dabar tyrinėjimas eina apie Grigaitį (studentą) ir k.

Apie mūsų Marijampolę lietuviškas mokyklas valdzia jau uždarė.

Visur dabar dalina — ypač šventadieniiais, pas bažnyčias — atsišaukimus lietuviškus... bet ne prieš valdzia, o tik už valdzia, prieš revoliucija, prieš socialistus. Kokių ten nebutų dalykų prasit tuose atsišaukimuose! Tankiai jie be parašų, o tankiai ir su parašu: „Krikščioniškoji Demokracija“. Visi katalikiški. Turbut visą savo niekšystę nori parodyt mūsų kunigeliai tais atsišaukimais...

Pradedate karę ant dviejų frontų — su valdzia ir su kunigais... K. G.

Prienai, Senapilės pav. — Čia buvo toks atsitikimas. Atėjo keletas jaunų vyrų. Vietiniai žmonės sujudo, kad tai esą cicilikai ir su žemsargiais užpuolė ant jų. Išsivedė vieną iš traktorių, žmones („juodašimčiai“) palaikė ant rinkos, o žemsargis suvarė kelias kulkas. Nazudytojo pravardė Š a l n a. Du tapo pagauti su ginklais be pasipriešinimo, pagaliaus tapo smarkiai sumušti ir nuvaryti kalėjiman.

Trys pabėgo. Kaip girdėt, viens iš areštuotųjų išdavęs valdziai savo draugus, nurodydams ašų pavardes ir ką veikė. Tas gali but teisybė ir melas. Bet pirm to aš patyriau, jog tie žmonės ne partyviški. Toki žmonės gal privirt košės visai gubernijai. F.

Griškabudžio valsčiuje, (Naum. pav.) dabar šnipai tankiai sūnčia vienur-kitur žemsargius ar kazokus jieškoti maištininkų. Gaudo ypatinagai Juozą Brazaucką, jauną ukiainką Kraujučių kaimo ir Berukščių kaimo ukininko sunį Feliksą Laurynaitį. Kaip girdėt, tuo-

du jau išbėgę iš Lietuvos, o vienok da vis gaudo! Krečia ir pas kaimynus. Laurynaičių bernukui tai „plumpas“ ant nugaros ištaisė, žadėjo galvą kardu nukirst, kad tik pasakytų, kur šeimyninko sunus ir kas kur padėta. Bet tas daug nedejuoja, tik sako, kad „plumpas ištaisė“. Šeimyninkė teipgi nukentė už pasipriešinimą. Kitu kartu atsitrenkęs Grišk. žemsargys Rimkus atėmė nuo Laurynaičio kontribucija, apie 15 rub. Krėtė ar 6 kareiviai. Žmonės pradeda su jais apsiprast... Ks.

Kauno konstitucijonalistai-katalikai. Kovo 17 d. miesto teatre buvo didelis susirinkimas. Kalbama buvo apie tai, kas raikia rinkti Dumon. Sušaukė jį Konstitucijonalistų-Katalikų partija. Prie tos partijos yra prisidėję daugiausia lenkai ir sulenkėję lietuviai; tiems žmonėms nerupi lietuvių tautos reikalai, jų partija mažai azustoja darbo žmones. Susirinkimas buvo nė šiaip, nė teip. Jo komitete išspradžių buvo vieni lenkai. Tiktai pareikalavus lietuviams jan pakviestas buvo T. Žilinskis. Kalbėti leido tiktai 5 minutes, nors kiti lenkai kalbėjo po pusę valandos. Keli kalbėtojai buvo iššvilpti (tarp jų du kunigu). Lietuvių vardu kalbėjo advokatas Raila. Jis išrodinėjo, kad bažnyčia negalinti išrėšti darbinkų klaušimo ir prašalinti dabartinės žmonių nelygybės. Bet užbaigti nedavė. Žmonės nebelaukdami gilo, išsiskirstė, visiškai nesidžiaugdami susirinkimu. Ča jie nerado sau užtarėjų. Gal kitur atras?... R. S.

Vilkija (Kauno apskr.) Valčiaus kuopa buvo nutariusi išrinkti raštininku ir mokytoju lietuvius. Bet atvykęs žemičių viršininkas pagazdino vsus dragunais ir pasakė, kad be jo žinios valčiuje negalima esą nieko daryti.—Kiek seniau už tą-pat vyrai buvo jo ap-

šaukti „maištininkais“ ir skraidytojų burys, jo nurodomas, suėmė tris žmones.

Telšiai. Dragunai suėmė aptiekių Pianiuką, Valkų, Redeckį ir Lemežą. Pirmuosius tris sankrovininkas Bubinas išėmė ant parankų, Lemežas gi tebesėdi.

Aptiekiaus kasoje dragunams išėjus, neberado 50 r. **Kurtuvėnai (Šaulių apskr.)** Padubėsčio sodziuje dragunai suėmė puseptintų metų vaiką, Juozapo Bardauskio sunų. Kaltina jį padegus dvaro daržines. Dabar jis sėdi Šaulių kalėjime. („L. Uk.“).

Biaurus atsišaukimas.

Po tokiau atgalviu yra tilpęs „Lietuvos Ukininko“ N13 straipsnis apie jau atsigarsėjusius ir Amerikoj Krikščioniškai-katalikiškos Demokratijos darbus. Idant parodyti teisingą nors mažą paveikslą tų darbų, perspaudiname tą straipsnį visą.

Šiomis dienomis (kovo 8—9) prie Marijampolės bažnyčios dalijo žmonėms lietuviškus spaudintus atsišaukimus — „Gerieji darbai socialistų!“ Tame popiergalyje prirašyta ant socialistų visokių nebutų daiktų. Kai-kurias vieteles išrašysiu. Štai, kaip jos išrodo: „Socialistų tai toksai yra mokslas: 1) Dievo nėra ir religijos nereik. 2) Moterystė-tai ne sakramentas... 3) Savasties nėra, savarstis yra vagystė“... „Nereik Dievo, Bažnyčios, tėvynės, šalin kunigai, šalin visokia valdziai!“... „Socialistai... paskutinį rublį atima nuo ukininko“... „Žydai-tai socialistų draugai, o neprieteliai mūsų šventojo tikėjimo... Gėda mums Lietuviams, nes pirmutinis mūsų laikraštis Vilniaus Žinios ir neseniai užgimęs Ukininkas per židų skatiką, daugiau kovoja žydams ant gero ir liuosybės, nekaip lietuviams“...

Matyti, kad to lapelio rašytojai visiškai nepažįsta socializmo mokslo. Tegu perskai-

to nors trumputę ir lietuviškai išverstą Liebknechto knygutę

Vardan Teisybės ir pamatys, jogei tokiais atsišaukimais jie kovoja ne su socialistais, bet su vėjais.

Kad „Vilniaus Žinios“ ir „neseniai užgimusi Ukininkas“ (tur-but „Lietuvos Ukininkas“) per žydų skatiką žydams tarnauja; tai man visai nesuprantama. „Lietuvos Ukininkas“, teisybė, pripažįsta ir žydus lygiais kitiems žmonėmis, bet teip mokiuo ir Jėzus Kristus: ir žydai, ir stabmeldžiai, ir muitininkai—visi yra lygūs prieš Dievą žmonės. „L. Ukininkas“ sekdamas tą Kristaus mokslą nenori žydų skausti, bet jiems ir tarnauti nežada. Bereikalo **Krikščioniškai-katalikiška Demokracija**, pasirašiusi po tuo atsišaukimu, teip nekrikščioniškai rašo.

O iškur ji pasigavo žinias, kad „Vilniaus Žinios“ ir „Lietuvos Ukininkas“ „per žydų skatiką kovoja“, tai reikia jos paklausti—tegu parodo tikrus šaltinius, iškur tai sužinojusi yra. Jeigu to neparodys, kaip pridera, tada „Lietuvos Ukininko“ skaitytojai laikys tą paskalą per nesąžiningą **Krikščioniškos-Katal. Demokracijos** melą.

Nelaimingai pradėjo **Krikščioniškai-katal. Demokracija** savo darbą. Ne ant krikščioniško pamato ji stovi. Reikia manyti, kad rašė tą atsišaukimą ne krikščionys ir ne katalikai, bet jų neprieteliai, norėdami pasityčioti iš krikščionių tikėjimo. Katalikų tikėjimas turėtų remties ant teisybės ir ant artymo meilės. Tame gi atsišaukime randame neteisybę, melą, neapykantą. Tai pritiktų kokiems juodašimčiams, bet ne **Krikščioniškai-katalikiškai Demokracijai**. Lauksime paaiškinimų, keno gi yra tasai atsišaukimas? K.

Svarbi „Žvaigždės“ patarmė

Svarbią „patarmę“ duoda „Žvaigždės“ redakcija vienam savo skaitytojui iš Pittsburgo apielinkės. Skaitytojas tasai mat klausia redakcijos, ką daryti su vienu „vyruku“, kuriam nepatinkanti „Žvaigždė“ ir kalbinas žmones, kad „ją į pečių mestų“. Tas vyrųks neseniai atvažiavęs esą iš Lietuvos, „neva buvęs revoliucijos vadas“.

„Žvaigždė“ atsako teip: „Jei jis toks fanatiškas priešas katalikiškų gazių, tai jis greičiausiai ar nebuvo tik kokiu caro šnipuku, kuris turėjo kuomi prasikalsti ir nšti ku dašių... Jis negalėjo už liuosybę kariauti, jei nespejęs išlipti ant laisvos Amerikos žemės, nori netik cenzurą uždėti, ale net ir ugnia deginti nepatinkančius laikraščius“. (Žr. „Ž-dė“ N12, str. „Patarmė“).

Nemislį teisinti tą vyrą. Mano nuomone, visi neišmintingai elgiasi, kurie draudžia ką-nors skaityt. Ir „Žvaigždė“ čionai gerai pasakė. Teip gerai, kad geriau negali buti! Ne vienas jos skaitytojas ir rėmėjas, ne vienas da-gi jos rašytojas iš-syk supyks ant „Žvaigždės“ redakcijos, bet tuo gal susipras, kad cenzuruot negalima, nedora.

Ne vienas juk kunigas ir ne viena syki yra keikęs net iš sakyklos: „Vienybė“, „Lietuvą“, „Kovą“... Galiu paminėti kunigą Jakštį iš Worcester, Mass., kun. Simą Pautienį iš Mahanoy City, Pa., kun. Kurą iš Forest City, Pa., kun. Vizgirda iš Plymouth, Pa., ir daug kitų. Jie visi laikas nuo laiko („perijodais“) iškeikia jiems nepatinkamus laikraščius ir knygas. Tai-gi „Žvaigždė“ dabar duoda jiems suprast, kad nekeiktų daugiau, nes tik „caro šnipukai“ teip gali daryt. Rods, jie keikia nekatalikiškus laikraščius, bet tai da aršiau. Katalikiški laikraščiai Lietu-

voje, išaina lygiai keturi, o tokių, kaip „Vienybė“, „Kova“—ten nėra; valdžia tokius gauda ir degina... Mat kas valdžiai yra priešinga, tai ir jos šnipukams bei tarnams nepatinka, ir jie liepia degit tokius laikraščius.

„Žvaigždė“ atėjo ant gero kelio. Nes, pripažino, kad revoliucionieriai tai už liuosybę kariauja ir kad toki, kurie „nori netik cenzurą uždėti, ale net ugia deginti nepatinkančius laikraščius“—toki „negalėjo už liuosybę kariauti“, arba buti „revolincijos vadais“.

Bravo! Tikrą teisybę „Ž-dė“ pasakė! Tegul dabar kaista išgėdos garsusis Patrimpas, kurs pusantrų metų atgal buvo užmanęs įsteigt „Katalikiškos Tiesos draugiją“ visokiems raštams cenzuruot. Pačioj „Ž-dėj“ buvo vedama agitacija, apie sutvėrimą tos „draugijos“. Patrimpai pritardamas tulas Žeminčius, tarp kito ko rašė „Žvaigždės“ N47, 1904m.: „Delto katalikai tur didžiausią priderystę vesti karę be susimylėjimo su tokios veislės knygomis, draskydami ir degindami jeigu jas tur, niekad nepiradami ir neimdami, kad ir dovanai ka duotų“.

Na, ar ne tas pats „caro šnipukas“ čia kalba? Man rodos kad — jei ne tas pats, tai vis tos pačios padermės... „Žvaigždė“ gal atsimis apie tą Žeminčių, kuris tuokart ėjo prieš nekatalikiškas knygas, dabar gal ir prie katalikiškas, kur tik pamato žodį „liuosybė“ ir t. p. „Žvaigždė“ pataria savo skaitytojams neklausyti tokių žmonių, kurie liepia neskaityt jiems nepatinkančių laikraščių, liepia draskyt ir degit. „Kad apaštalaus jis jūsų namuose atėjęs, tai išprašykit per duris“, — teip ji pamokina.

Pritardamas tam, aš pridėdu da šitą paaiškinimą (nors jau ir be to „Žvaigždė“ aiškiai pasakė).

Neklausykite ir tų žmonių,

kurie bažnyčiose iš sakyklos draus skaityti ir lieps degiti kokius-nors raštus; tokius apaštalus išprašykite iš savo bažnyčių laukan per duris!

Toki fanatikai, kaip „Ž-dė“ sako, „kad padirbės, bet sunkiai ir turės pats sau uždirtbi duoną, tai išgaruos jų despotiškos nuomonės, pasidarys žmogum, kaip ir kiti ir supras, kad liuosybė yra tame, kad visi žmonės turi savas tiesas“.

Tai tokią didelę teisybę pasakė „Žvaigždė“. Temykit visi katalikai! Jų-ų „Ž-dė“ teip sako, o ne koks ten „šnip-tarnis“! „Despotiškas nuomonės“ tik dykaduoniai turi... Neklausykite jų! Neduokite jiems keikti kokias-nors knygas ne pas barą, ne pas altorių! Tegul eina sunkiai uždirtbti sau duoną, neduokit jiems ne skatiko, tai išgaruos jiems tos despotiškos nuomonės!

Nelaisvamani.

Patarimas auku rinkejams.

Svarbių-svarbiausias šių dienų reikalas, tai rinkimas pinigų revoliucijos pašelpai. Rodos nieks iš lietuvių, suprantančių, kad „per kovą įgysi sau laisvę“, nemanyt kitaip. Antras reikalas—teipgi aukos, — aukos kankiniams. Kankinių šelpimas nėra teip dideliai svarbus, kaip revoliucija. Tie šiaip—teip yra „aprupinami“. Jiems daugiau nieko nereikia, kaip tik fizinio pasilaikymo, tiesiek sakant maisto, kad bent skurdžiai prabuti savo bausmės laiką. Tuomi, kaip girdėt, juos da ir laisvieji Lietuvos gyventojai sušelpia. Pinigais negal nes netur, o kankiniams pinigų nereikia, jie gyvena „primityviškai“, „komunistiškai“... Kas kita revoliucija. Ją šelpti tik pinigiskoms aukoms tegalima. Ir tuomi tik mes, amerikiečiai, galime daugiausiai prisidėti. Ir revoliucija, visuotina

kova, kuri gal neužilgo išsi-
vorš visoj Maskolijoj, taigi ir
Lietuvoj, — reikalinga remti
neatidėliojant, tuojaus, kiek
tik galima. Tiesa, tas daroma
beveik tiek, kiek galima; jau
beveik metai, kaip renkama
aukos revoliucijos reikalams —
sunkiai, labai sunkiai renka-
ma, teip, kad tik galima gėrė-
tis, kad daugelis rinkėjų dar
neatšalo nuo to darbo.

Bet čia noriu nurodyti, kad
kai-kurie rinkėjai, per nenuo-
seklumą ir neapsvarstymą pa-
sielgia nepraktiškai ir tokiu
budu nenoroms atšaldo aukau-
tojus, kurių dauguma ir teip
nėra greiti, o, beto, dar nusi-
klauso į revoliucijos bei laisvės
priešų atkalbinėjimus — ir teip
apsisunkina — galima teip pa-
vadyt — pasišventusių aukų rin-
kėjų darbas.

Taigi prie pasišventimo rei-
kia ir nuoseklumo, mokėjimo
visados praktiškai atlikti dar-
bą, kad tas ir toliau eitų gerai,
be užmetimų.

Praktiškumo, nuoseklaus
darbo žmogus išmoksta tik tai
dirbdamas ir svarstydamas tą
savo darbą ir jo pasekmes.

Imkim pavyzdžius. Buvo už-
metimai aukų rinkėjams, buk
surinktus pinigus jie pats su-
naudoja. Pakvituojant kiek
galima greičiau surinktas au-
kas ir parodant kur ir kam nu-
siųstos — tas negerų žmonių
plepėsis greitai išnyko; nes vi-
si mato, kad tai melas.

Kad aukų nepaglemš patys
revoliucionieriai, tai jau tam
aukautojai gali tikėt, arba ne
tikėt; bet paskutiniu laiku pa-
našus neužsitikėjimas teipgi,
rodos, išnyko. Ir suprantama:
aš tikrai žinau, kad ta ir ta re-
dakcija, arba tas ir tas komite-
tas, kur aš savo aukas nusiun-
čiau — teisingai atlieka darbą,
aš pilnai užsitikiu; tai ir neru-
pi man, kur ta redakcija, ar
komitetas persiūs mano aukas;
žinau tik, kud jos nueis, kur
aš paskyriau.

Teip žmonės smptotauja ir

dėlto visoks bandomas pasėti
neužsitikėjimą, neatrado geros
dirvos.

Tačiaus kitos kai-kurios
kliaudės, lenyvai prašalinamos
dar vis neišnyksta. Paziurėkim
į jas.

Visur skelbiama, kad tik pa-
tys aukautojai tegal skirti
aukas. Rinkėjai, ar komitetai
tik išpildo jų norą. Tai teisin-
gai, „demokratiškai“.

Tas bet nesumažina rugoji-
mų, kad tas ar tas vietinis
komitetas pats skiria aukas.

Taigi reikia prašalinti prie-
zastis, kurios duoda pamatą
rugojimams ar iš to kilstančiam
neužsitikėjimui, arba trukdy-
mui darbui. Mano nuomone
teip reiktų eigtis.

1). Jeigu per prakalbas yra
kalbama ir raginama aukauti,
—pvz.—revoliucijos reikalams
tai padariusi, tame susirinkime
kolektą, nebereikia klausti
žmonių, kam tuos pinigus su-
naudoti.

2). Teipgi nereikia klaustis
po kolektai, jeigu buvo prieš
tai aiškinama, kokiai partijai
reikia aukauti, nes kam iš su-
sirinkusiųjų ta partija nepa-
tiks, tai tas nė nemes nieko į
skrybėles kolektoriams.

3). Jeigu aukų rinkėjų ko-
miteto (vietinis Rev. Š. K.) są-
nariai visi sutinka remti kokią
vieną partiją, tai jis (komite-
tas) viešai yra žinomas, o jei
ne, tai privilo apsiskelbti, kad
tai ir tai partijai renka aukas.
Tada surinkęs aukas, k-tas ne-
reikalauja klaustis, kam (ku-
riai partijai) jas skirti.

4). Kaip „Keleivis“ praneša,
vienas kunigas rinkdamas au-
kas rev. reikalams, klausinėjo
kokiai partijai kas skiria. Vie-
ni skyrė Socialdemokratams,
kiti Demokratams. Ar tai nėra
praktiškai?

5). Dabar reikia rinkti au-
kas revoliucijai ir kankiniams.

Siunčiant komitetui ar re-
dakcijoms aukas, visados rei-
kia paminėti aiškiai: kokiems
reikalams ir kokiai partijai tos

aukos skiriamos. Reikia pami-
nėt partijos vardą, o ne
sakyti: „kovojančioms parti-
joms“.

Kas aukauja kitokiems rei-
kalams, privalo teip pat aiškiai
pasakyti — kam, o rinkėjai iš-
pildys jų norą: aukos nebus
kitiems reikalams sunaudotos.

Privalytų visi laikraščiai ši-
tą dalyką aiškinti, kad būtų
išvengiami bereikalingi nesusi-
pratimai ir vėjiniai vaidai.

J. B.

Dar apie Škotijos „Laiką“.

Neperseniai „Vienybėje“ bu-
vau minejęs, kad jau ir mes
turime laikraštį, kurio dabar
jau netiokome; su 8 numeriu
š. m. „Laikas“ užbeigė savo
gyvavimo dienas. Todėl trum-
pai peržiūrėkime „Laiko“ gy-
vavimą.

Pasklydus gandai apie „Lai-
ko“ užgimimą, daugumas buvo
tos nuomonės, kad Škotijos
lietuviai sparčiai žengs pirmyn.
Ir teisybę pasakius, „Laikas“
įnešė į gyvenimą vietinių lie-
tuvų nepaprastą judėjimą.
Ypač pristojus p. Ben. Audrai
prie redagavojimo, iš kurio
„Laikas“ tikėjosi tvirtos para-
mos, ir kai-kurie tuom tarpu
veikėjai stengėsi pritaikinti
savo nuomonės prie vietinio
laikraščio, idant dirbti naudai
savo brolių. Vienok vėliaus
pasirodė, kad ne visuomet ga-
lima sutikti su „Laiku“, ypač
renkant revoliucijinį komitetą,
ir kai-kurie dalykai tapo visai
užtylėta, apie kuriuos ir čia
neminėsiu.

Neilgai trukęs „Laikas“ pe-
rėjo į kitą, rodos, radikališ-
kesnes rankas. Atsistojęs į
naujas vėzes, tarpais pradėjo
rodyti lipšnius simpatijas soci-
jalizmui, iš ko buvo manoma,
kad „Laikas“ užaugs į sargus
darbinikiško krutėjimo Ško-
tijoje. Ir kokios gi priezastys
priskubino „Laikui“ myrį?

Atvaziavus į Škotiją kun.
Talmontui, o potam kun. Čiu-

berkiui, kilo tarpe parapijonų
ir abiejų kunigų, nesutikimai.
Ypač abudu kunigai stengėsi
viens kitą pravaryt. Kilus
tokiai kovai, reikalinga buvo
ir advokatai. Ir teip: Prie
kun. Talmonto stėjo Ben. Au-
dra, o prie kun. Čiuberkiu kai-
kurie „Laiko“ leidėjai, (mat
„Laiko“ leidėjai turėjo pažin-
tis nuo pirmiau su kun. Čiber-
kiu). Galiaus toji kova priėjo
prie tokių pasekmių, kad tuli
tamsuoliai (sako talmontinių
pakurstomi...) pradėjo dau-
žyti langus „Varpo“ 1) krau-
tuvų....

Beje įsimaišius „Laiko“ lei-
dėjams į tarpą to ermyderio,
turėjo ir pats „Laikas“ įsikišti;
nors neagitavo viešai nė už
vieną pusę, tai bent žinias su-
teikė simpatizuojančias kun.
Čiuberkiui. Ir tas talmonti-
niam labai nepatiko. Pats
kun. Talmontas pasakė vieną
nedėdienį iš sakyklos, kad
„Laikas“ rašas ant mano drau-
go — Ben. Audros — ir ant
manęs „neteisingai“, todėl jį
(„Laiką“) neverta nė skaityt!...
O per parapijos susirinkimą,
vasario 11 d., kur buvo renka-
mos aukos revoliucijos reika-
lams, išgirdęs, kad aukos yra
siunčiamos į „Laiko“ redaksi-
ją dėl pakvitavojimo, kun.
Talmontas pasakė, kad susi-
rinkusieji susilaikytų nuo au-
kavimo, nes „Laiko“ zeceris
gali aukas susikišti sau į kiše-
nę.... — Ir teip viskas pamišo.

Ant minėto susirinkimo bu-
vo ir p. Ben. Audra, bet nepa-
aiškino, kad tų aukų niekas
negali pasisavinti; jos yra su-
naudojamos tiems reikalams,
kurioms aukautojai jas skiria.
Beje tame pat susirinkime
„Laikas“ dar gavo pipirų ne-
tik nuo kun. Talmonto, bet ir
nuo p. Audros, vis už „netei-
singumą“ 2).

1) „Varpo kompanija“ buvo „Lai-
ko“ išleistoja. R.

2) Keistas dalykas! Juk „neteisy-
bes“ galima atitaisyti per tą patį laik-
raštį, bet ne pašaliant taisyti! J.C.

Tokiam tai padėjime „Laikas“ atsiradęs, turėjo žuti. Ir kaip jau galėjome matyti iš paties „Laiko“ paskutiniojo numerio (8), kad augščiaus minėtos priežastys, daugiausiai „Laiką“ pastumėjo į prapultį. O gal tai tik „priežastys“? Kiek buvo žinoma, tai „Laikas“ dar silpnai stovėjo kaip iš dvasiškos teip ir iš medegiškos pusės. Užgimdamas „Laikas“ dėjo nemažą viltį ant vietinės inteligencijos, ypač priėmus d-rui Bagdonui, kuris buvo prižadėjęs „dirbti“. Bet..... Gyvenimas parodė visai ką kitą ir geri norai inteligencijos pranyko, kaip dumas praleistas ant vėjo.

O gaila „Laiko“ — gaila — apie kurį koncentravosi visas lietuvių judėjimas Škotijoje.

Nėsu „talmontinių“ nė „čiu berkinii“, vienok pasakysiu, kad negerai, negerai „Laikas“ padarė, įsimašydamas į kuniginę kovą. Tegul būtų vieni kunigai su savo išrinktomis avelėms pešęsi, mums reikėjo pasilikti neutrališkais jų reikaluose. Linkėtina būtų labai, kad „Laiko“ leidėjai pasistengtų atgaivinti tą vienintelį Škotijos laikraštuką, o gal ateityje sutiktų „Laiką“ ir tie kitaip, kurie pirmiau troško jo prazuties.

J. Čerkevychius.

Politiszkos žinios.

Maskolijos revoliucija.

Rinkimai į dumą sunkiai eina vusur, o ypač Lenkijoje ir Lietuvoje. Žmonės įbauginti kazokų ir policijos užpuolimų, neina į susirinkimus, bijo užsirašyti rinkikus; kartais ir atsitinka, kad policija tuos rinkimus visai tramdo, atkalbinėja, nors ir negali areštuoti. Iš kitos pusės ir revoliucionieriai tramdo; visi pirmeiviai boikotuoja dumą — nedalyvauja rinkimuose. Net ne pirmeivis lenkų rašėjas Sienkevychius

atsisakė nuo kandidatuos, išreikšdamas, jog tik tada galėsiąs eit seiman, jeigu tas bus Varšavoje (t. y. reikalauja autonomijos).

Vienok duma vis bus sušaukta — gegužio 10 d. — atstovų yra išrinktų suviršum pusantro šimto. Tarp jų tik ar 5 reakcionieriai. Lietuvoje ir Baltgudijoje išrinkta nemažai kunigų. Caras apskelbė dumos atidarymo budą: ne jis ateis prie dumos, bet duma prie jo — į Peterhofą ar į Carskoje Selo — kur jis tad gyvės — ateis visai siuntiniai, išklausys sosto kalbos ir eis sau atgal į Peterburgą.

Tam tikra komisija buk jau išdirbusi įstatus apie ypatingą laisvę, ir busią paduoti dumai, kaip tik ta susirinks. Salygų įstatų, turėtų kartą ant visados dingti policijos sauvale. Areštavota ypatingai turi buti 24 val. statyta prieš teismą. Policija negal nieko įmest kalėjiman (administracijos keliu), negal vaikyt beginklių minių ant ulių; apsiginklavusiems duoti tris kart persėjimą; kareiviai tam šaukiami neturi buti; tik jeigu civiliškos valdžios pareikalautų sumišimus numalšyti. Slaptos draugovės visiškai užgintos. — Toks turinys įstatų, išdirbtų tos komisijos, kurios pirmsėdžiu yra žinomas reakcionierius ir despotas, gr. Ignatjevas.

Apie paskolę — 400 milijonų — eina tarybos su Paryžiaus bankieriais; baigia taikytis. Praneša, kad ir Amerikos bankieriai žadą prisidėti. Paskolę valdžia gauna už leidimą statyt naują geležinkelį Rytų Siberijoje.

Socijaldemokratai, socialistai — revoliucionieriai ir kitos slaptosios darbininkų organizacijos renka delegatus į didelį, slaptą susivaziavimą, šiame mėnesyje atsibusiantį Finlandijoje, su tikslu nuspręst, kaip toliau veikti prieš valdžią visur pagal vieną planą. Visuo-

tinis streikas, mena, busiąs gegužio mėnesį.

Venezuilos prezidentas, Castro, rezignavo ir jo vietą užėmė vice-prez. Janarolas Vicente Gomez. Castro prezidentavo nuo 1899 m., kuomet su kalėnų banda užpuolė ir apėmė sostapylę Caracas, išvydamas prezidentą Andrade. Vienok mena, kad Castro tik tuo tarpu rezignavo — buk ant 3-jų mėnesių vakacijos. Paskui jis vėl užimsiąs prezidento (tikriaus caruko) sostą.

Isz Amerikos.

Katalikai turi angliškais melstis.

Kaip „Žvaigždė“ skelbia, kad visi Lietuvos gyventojai — lietuviai, žydai, rusai ir tt. — turi but katalikais — nekatalikiška Lietuva, esą, teprasmenga! — teip Amerikoj R. — katalikų arcivyskupai — Ireland Moeller — skelbia, kad visų tautų katalikai turi priimt anglių kalbą: vaikus mokyt katekizmo angliškai, melstis ir angliškai. Lenkai katalikai turi parapijinių mokyklų, tai suskato protestuot prieš anglišką katekizimą. (Lietuviai — katalikai tyli, tik vis šnekučiuoja apie įtaisymą mokyklų). Kun. Vac. Kruzka net farizėjais pavadino tuos lenkus (kunigus), kurie pritaria tiems arcivyskupams.

Bet dabar vėl viskas aptyksta, pasiduooda „galybei augštesnei“, atsidooda „Apveizdai“. Prancuzų ir vokiečių kat. laikraščiai teipgi buvo suskate prieš tai rašyti.

P r a n a š u i n e s i s e k a .

Nuo kelių metų apsišaukęs naujas katalikų „Pranašas“, milijonierius Dovie, mieste Zion City, liko jo pačių pasekėjų, tvėrusių neva sektą, numetas. Teip su savo biznio draugais jam nenusisekė, neteko vyresnybės ant miesto ir vietinių fabričių. Jis sako, kad ezeras Michigan gana gilus, ir visus jo velnius praris.

Sustreikavus angliakasiams, daugelis iš jų važiuoja į „senąjį kraštą“, ypač lenkai, lietuviai; tuo tarpu iš Lietuvos, o da labiaus iš Lenkijos žmonės plaukte plaukia į Ameriką. Anglių laikraščiai nesmagiai rašo apie „lenkus“, kad neša į savo kraštą iš Amerikos pinigus. Lenkų gi laikraščiai („Straž“) teisina, kad su lenkais eina ir slovakai, vengrai, lietuviai ir tt., kuriuos anglai priskaitą prie lenkų.

Angliakasiu streikas.

Pereitą utarninką, o paskui ketverge vėl buvo bendra konferencija angliakasių su savo darbdaviais, kurie ištikro bendrai visus anų reikalavimus atmetė, ir tik sutiko ant Mitchellio užmanymo... da sykį susieit.

Nieko gero tuom tarpu negalime pranešt ir susilaikom nuo pasakymo teisybės... Tik pasakyti galima, kad ir pas Mitchell nurodė anglių ponams, jog jie vilioja lyg šunį su kaulu su tom konvencijom ir didina angliakasių neuzsitikėjimą prieš uniją... Istikrųjų, pinigus leidžia ant vėjo, o angliakasiai, tikėdamies, kad nebus streiko, dabar lig laikui sustreikavę, nieko nesirupina apie ateitį. O kiti jau jieško darbo kur toliau, „skebų“ biurai pilni žmonių, jau pasiduooda neva dirbt prie geležinkelių (pvz. — Virginijoje), o tuo tarpu juos nuveš kur į kasyklas. Ne kas per biznis. Unijai grėsia pavojus...

Ant galo, juk nėra blogo, kurs neišeitų ant gero.

Balius.

Worcester, Mass. S. L. A. 57 kuopos atsibus subatos vakare 21 d. Balandžio ant sveitainės Sen Jan Beveks Hall'ės, ant naudos kuopos. Įženga 25c. Prasidės nuo 7 valandos trauksis iki 12.

Nuoširdžiai užprašo
Komitetas.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Hazleton, Pa. Pas mus kas-syk labiaus kun. Dielininkaitis pykdosi su apšiestesniais savo parapijonims. Kad pa traukti po savo įtekme aveles ne aklai tikinčias į kunigą, mūsų Dielininkaitis stveriasi įvairių įrankių, apie kuriuos nors paviršium noriu pranešti godotiniems „Vien. L.“ skaitytojams.

Per pamokslą Verbų nedėlioj po iškeikimui—kaip visada—socialistų, pranešė parapionims naujieną, kad dr. Šliupas jau meta laisvamanybą ir kreipiasi, atvirata prie bažnyčios: neseniai, girdi, davė kun. Kaulakui ant mišnių idant eitu geriaus jam „biznis“, (koks tai nepasakė) tuom stengėsi parodyt, kad laikas atvirsti visiems prie aklo įtikėjimo į kunigus. Žmonės stebisi dabar, ar tai tikrai jau dr. Šliupas atstojo nuo savo principų iš persitikinimų, nors neseniai pats mus kun. Dielininkaitis skelbė, kad kunigą Kaulakį papirko Šliupas idant įkurt susivaziavimą lietuvių 22 vasario į Philadelphia.

Kurie tokiais jė gudriais pamokslais neįtiki,—tokius baudžia, kiek įmanydams kitaip. Priėjo prie to, kad nepriima išpažintin tuos parapijonus, kurių mergaitės nepriguli prie jo globoj esančios mergaičių draugystės. Prisiėjo kalbėt su tokiais žmonėmis, kurie už neteisingą pasielgimą kunigo Dielininkaičio inirtime keikia net visą kunigiją ir bažnyčią, nors kaltė čia tik vienos ypatos kun. Dielininkaičio, kas kiekvienam aišku, toki priversti lieka išstoti iš parapijos ir liekti priešais kunigo.

Baisiai širsta kun. Dielininkaitis ant viršininkų 45 kuop. S. L. A. čia esančios per kurių tai buk priežastį jis negalėjęs išsiųsti delegato nuo šv. Petro

ir Povilo draugystės iš Hazletono į Wilkes-Barres „kongresą“, ir kur tik jie atsilanko visur jis stengiasi užkirsti kelią ir rėkia per pamokslą, idant geri parapijonys prie tos kuopos neprisiralytų.

Prie kuopos vienok per kiekvieną mitingą prisirašo vis naujų sąnarių, nežiurėdami ant kunigo keiksmo.

Daug geriaus but, kad kun. Dielininkaitis susiprastų su kuo kovoja? mestų tas balaikas, nes nė keiksmas per pamokslus ant nekaltų žmonių, nė lašškai rašinėjami į „Saulę“ prieš viršūninkus 45 kuopos S. L. A. nieko negelbsti, nes „Saulės“ redakcija neteisybės ir nespaudis nors ir nuo „jagamastelio“ butų.

M. Daironukas.

Vargiai darodytumėt, kad „jagamastelis“ rašinėja. Ko negalima darodyt, to neverta nė minėt. *Red.*

Brooklyn, N. Y. Per susirinkimą Jozapo Dr-tės surinkta per F. Moriną \$5,01c. Aukavo sekandčios ypatos: P. Sadulskis 6c, P. Draugelis 50; K. Rugštelis 50; M. Valskis, Z. Staukaitis, J. Baltrušaitis, Z. Vaitkus po 25c; K. Bujauskas, B. Minelga, P. Butkus, P. Briedis, Vanagas, J. Morinas, (Smulkių aukautojų neminetos pavardės) ir 91c. sm. aukų. M. Sadauskas paaukavo ant feto cimbulus vertės 5,00 dol. Sukolektavota per Antaną Jurgelionį \$105c. Aukavo sekandčios ypatos: Ant. Stokna 25c; J. Jasevyčius 25; G. Benson 50c. ir smulkių aukų 5c.

Sekr. *V. Visgauda.*

Seattle, Mass. Kas skaito „V. L.“ tai turėjo progą užte myti du straipsnius mūsų tautiečių rašytas butent: S. Mačeno iš Tacoma'os, Wash., ir M. Kalvaičio iš Renton, Wash. Kas-link darbų Tacomoj, ne-

galiu spręsti nieko, nes ten buti neteko. Bet kas-link apsigyvenimo ir įgijimo savasties nēr blogu daiktu; nes kada Istmus (Ponn. kanal.) atsida-rys, užtiesą rodo didę ateitį netiktai Tacomai, bet ir Seattle'ui. Kasdien šimtais darbininkų reikalaujama ant naujų gelžkelių, kurių comp. mušasi labiansiai, idant prisimušti prie Seattle bent per prigavimus miesto urėdininkų. Kada ant naujų gelžkelių prekė prasto darbininko siekia \$2,25, tai girioj šakų skabotojus (swamper) siekia lig \$2,75 ir tt.

Apart šių ir mieste yra darbų visokių kurių prekė 20c. ant adynos. O kad budas toks virto, idant nuo agento eiti, tai iš to sunku išsisukti! Kartais ateini pas „bossą“ siulytis — nepriima; po akių atėjo kitas nuo agento jį priėmė. O ką kaip ant laivo gulėt ir drabužiai skalbti pačiam, tai tas nieką neženklina! Kad pats dirbi, nemoki, etc. Manding da mės per didę liuonastį turim, jog surėdymas draugijos toks yra; nes tik vargas, arba protas veda prie atmainos. Ne vienas užtėmijąs čia paduotas tokias prekes pamislis, jog ir maistas tur but brangesnis. Užtiesą! bet yra darbų, kur galima pačiam gamintis; kaip antai prie kirtimo kord-malkių nuo \$1,00 iki \$1,25 per cord'ą, arba ir mieste. Reikalauja kartais 1000 cord'ų iškirsti ir da tulšis paskolina, arba nieko nerokuoja kol darbą atlieki.

Užmanymas yra uždėt kolioniją arba prieglaudos namą ir nežinoma kokiū budu tą įvykdyti? Aš parodysiu, jog tas visatinai lengvu galima pasiekti! Manding mės turim ir tokių vyrų, suaugusių, arba ir našlių kurie Amerikoje išgyvenę dešimtis metų ir da negavę jokios dovanos, lai nusiduoda ant vietos kur kuoda girias uždėdė, butent: kaip Idaho'os vals., Ind. Terr., Wash., Ariz.

ir k., duoda po 160 akrų. Alaskoj ant Alaska Centr. Ry. nuo Seward iki Tamana net po 320 ten apima, o S. L. A. parems su \$100 kas mets, ir bus Susiv. savastim, ką po 5 metų išbuvęs kabinete privalo aprašais palikti S.L.A. palikdamas lig mirčiai kaipo pirmas įsteigtojas kolionijos prieglaudos namo. Teipogi aš rašinėda ir prie ko daugiaus: antai idant butų įsteigti tautiški namai netiktai New Yorke, bet Chicagoj, Kanady arba O.nahos, Denver Col. ir Seattle, Wash. kur apart išrandavoji-mo kambarių svetimiems, tautiečiams butų nuleidžiama pigiaus arba uždyką. Ši paskutini privalytų atlikti suvienytom spēkom mūsų pp. saliu-ninkai, bent pasiskirstydami, negu susitelkę dešimtis karčiamų laikyti ir traukti prie nedoro darbo.

O jūs broliai darbininkai paklausę mūsų su S. Mačenu patraukit į šią vakarų šalį, bet nepavieniais, o dešimtimis laikydami gerą draugovę, tai manding negal perdaug prekiuot, kad ir per agentus.

Su gerais linkėjimais

M. A. Zeltchius.

Worcester, Mass. Balandžio 8 d. buvo susirinkimas tautiškių organizacijų S. L. A. Lietuvos Sunų D-tės, T.M.D. ir L.S.Part. Yra rengiamas seimas visų organizacijų lietuviškų. Pirmiausia bus delegatų susirinkimas balandžio 22 d. Buvo pakviestos ir kitos organizacijos, kad atsiųstų delegatus, ant ko visos pristojo. Galim džiaugtis, jog ir tarp mūsų galim rasti mislijančių ypatų, ką nori dirbti naudai visnomenės ir tautos. Čia yra lietuviškų organizacijų apie 11 ir vertėtų visom pristoti, ba tai svarbus reikalas.

J. Pauliukonis,

Susivienijimo L. A. reikalai.

Baltimore, Md. Balandžio 1 d. buvo susirinkimas 64 kuopos S. L. A. draugai susirinkusieji svarstydami apie ateinantį XXI seimą, nutarė paduoti sekantį įnešimą į C.K. ir busiančio seimo delegatams. 1) Posmertinę mokestį padidinti ant 300 ir padalinti ant dviejų skyrių: pirmas skyrius ta pati posmertinė — \$150,00, su tuom pačiu bertaininių mokesčiu kaip iki šiol; už antrą dalį posmertinės \$300,00 mokėti bertaininių mokesčių ant ra mažiaus, — kaip seimas tą nutars, — teip kad sąnaris įstodamas arba buvęs sąnariu galėtų mokėti ant vienos, arba ant 2 dalių posmertinės. Apie įstojimus podraug tą užmąymą pavedam kitoms kuopoms ir XXI seimo delegatams ant apsvarstymo.

Sekr. J. Kaupas.

Užtėmijau straipsnį Atskaitoj N16 1906 m. buk tai persikėlimo kortos nėra reikalingos, ba tai kenkia S.L.A. kasai. Teisybė, kasai kenkia, bet kuopoms yra labai geru daiktu; kartais atsitinka tokių sąnarių, kad nesutinka ant kuopos nutarimo, kas buna nutarta daugumu balsų, meta ir eina prie kitos užsimoka savo duoklę ir buna ten geru sąnariu, o tai kuopai pasilieka skolingas. Taigi malonėčia, kad visos kuopos vartotų persikėlimo kortas ir kad jos nebūtų atmetos, ba tai kuopome yra labai geru daiktu.

Vardan 44 k. S.L.A.

Sekr. J. Kanapka.

Kankintinška mokinijos mirtis.

(Pabaiga.)

Smotus drabužių nelaimingos kankintinės išsvaidė po orą. Galiaus paliko vien kuną,

iš katro kraujas varvėjo huli ganams ant galvų. Kas kart vis labiaus įniršdami, kuną trempdami kojoms, rėkė keršydami:

— „Mirtis studentams! Mirtis žydams!“

— Jug mokintoja Dugencova nebuvo žydė? — pratariau.

— Ne, taigi kad ne — tarė Nikolev: — Buvo ji pravoslavė, o popas užsiundė ją gauja vien dėlto, jog buvo pasekėja Tols-tojaus. Nes, malonėsi tamista užtėmyt, jog šitas reakcijos judėjimas nėra visai išimtinai antisemitišku, — pridėjo Neko lev:

— Policija ir visos tamsios reakcijos spēkos, rodos — lyg prisiekę nuversti Vitte; dėlto pasistengė, kad ans caro manifestas per jo prikalbinimą išleistas, niekad nebutų įvykintas.

— O koks tat buvo galas tos kruvinos regyklos, — užklaučiau.

— Nieko jau nebepamenu... Apkvaitau... Sukausi, bėgau mosuodams rankom į visas puses, nesuprasdams ką darau, ką šneku, į kur bėgu...

— Policija neturėjo laiką manim užsiimti. Žudikai atsidavę buvo tom nežmoniškam žaislėm ir su pakakinimu žūrėjo į sudraskytą Dugencovos kuną.

— Sugrijžau namon, kritau ant lovos ir ilgai verkiau išgėdos kaipo rusas... Potam nebeatmenu kas stojosi. Pavadintas gydytojas pripažino, jog turiu tuojaus išvažiuot iš Rusijos, apmainyt tą baisę šalį ant kitos, saulėtos ir pilnos kvietkų, kad tik užmiršt apie tai, ko pats buvau liudytojūm. Prisa-kė tai padaryt ko-greičiausiai, nes priešingam karte ne užtik-rino mano neatbolnumą.

Gailėjauš potam, jog prive-džiau jauną studentą prie to apipasakojimo, nes pabaigus jam pasakoti jo veidas ėmė nerviška drebėti, žymu buvo

susikrintinas, neramybė ir persigandimas, akys švietė kaštligišku atspindžiu.

Kiek nusiraminęs kalbėjo toliaus:

— Šitai jau nuo dviejų sanvaičių gyvenu šioj stebuklin-goj šalyj, kur man nieks tų kruvinų regyklų neprimena; neužmiegu vienok naktimi... negaliu užmiršti... Kaip tik užmerkiu akis, matau tą išba-lusią drebančią, sukruvintą merginą, ant kelių klupančią, pakelusia į dangų pilnas išgąščio akis... Ir girdžiu jos meldimą, girdžiu jos žodžius: „Dieve! mirštu, parėdyk, kad kraujas mano prisidėtų prie išgelbėjimo mano tėvynės!“...

Stengiausi raminti jauną rusų, atkreipt jo mislis, atyda ant kitų dalykų, vienok tušti buvo mano pasistengimai. Grijžo vis prie savo atsiminimo, stengėsi išsinerit iš savo neapykantos...

— Negalesiu nusiraminti — tarė galiaus, jeigu atamonas Bratkov, surengėjas tos baisios piktadėjiškos žudynės neatsi-ims bausmės, kurią sau užsi-pelnė!

— Tai tamista sprėndi, jog jis gali likt nenubaustu? — užklausiau.

— Ilgai da to mums prisieis laukti, — tyliai tarė Nikolev: — mano tėvas raše man apie tai.

Išsiėmė iš kišeniaus storoką laišką ir perskaitė man sekančius žodžius:

„Vakar Stavropolio piliečiai iš-iuntė telegramą Vittei, kad umai atšauktų atamoną Bratkov'ą ir kad žudikai Dugencovos būtų kogreičiausiai nubausti. Vakare atsibuvo susirinkimas, ant kurio nutarė įnešt peticiją ir apskelbt spaudoj, kad priverstų valdžią nubausti kaltininkus. Ant to pat susirinkimo tapo perskaityta šitokia rezoliucija: „Valdžia turi apskelbti, jog laikosi sa-lidariškai su žmogžudžiais, ar

ba nubausti šiuos ko-skau-džiausiai pagal norą daugumos Stavropolio piliečių“.

„Matau vienog, jogei Nikolev labai mažai tiki kad kas iš to išeitų. Atsisveikino mane pažvelgdams be nuovokos, susikrimtęs atsitraukė, bet umai sugrijžta ir klausia:

— Pasakyk man, ar matai ją? Ar girdi jos balsą? Žiurėk — tai ji: klupo, sudėjus rankas... Jaučia artymą mirtij, šaukia: „Dieve! mirštu! Surėdyk, kad kraujas mano prisidėtų prie išgelbėjimo mano tėvynės!“....

J. G...us.

Armenijos revoliucionieriai.

Sulyg šioliai neleista buvo armėnams liuosai kalbėt ir rašyti savo krašte, Armėnijoje; dėlto ir rašliava jų priversta buvo keliautsvetur, toli nuo tėvynės, į liuosas šalis. Nuodaugelio metų apšviestiesniejie armėnai įtaisė spaustuves Prancuzijoje, Šveicarijoj, įkurė laikraščius, pradėjo platint šviesą į savo tėvynę. Tokiu budu Paryzijū pasirodė šie laikraščiai: „H e n t c h a k“ (henčak) organas armėnų revoliucionierių Federacijos, arba „H e n c h a k i s t ų“ partijos; „P r o A r m e n i a“ (po redakcija: G. Clemenseau, Anatole France, Jean Jaures, Francis de Pressense). Žensvoj (Šveicarijoje) išeina „D r o s c h a k“ (drošak), armėnų revoliucionierių Federacijos; „S o c i a l i s t“ (Ruščuke eit pradėjo „A p a g a“).

Įtekmė tų laikraščių Armėnijoje buvo ir yra didelė. Pastaruose laikuose susitvėrė čia dvi žymesni revoliucijūni partiji, kurios vardą nuo savo organų priėmė „H e n c h a k i s t a i“, šalininkai „H e n c h a k o“ (t. y. varpo, teip pavadinto ant pavyzdžio — H e r c e n o „K o f o k o f o“) partija gvōl

tinga, radikaliska ir revoliucijinė ir kaskart aiškiau pradeda eit išvien su rusais revoliucionieriais. Nepripažįsta jie nė jokios tautystės ir tarptautiško socializmo idealus skelbia. Kita partija „Droschakistai“, — nuo žodžio „drošak“ — vėliava, — tai tautiška revoliucijinė partija.

Suprato tikslus jų Rusijos valdžia ir pradėjo siundyti tam sius totorius ant apšviestų armėnų, kaip su žydais kitur daro. Nepaisant ant to, įtekmingiausioji tautiška-demokratiška armėnų partija „Daszdakcutiun“ šiuokius Rusijos valdžiai dabar reikalavimus stato: Pietini Kaukazas turi būti liuosas kraštas kaipo Rusijos dalis, sujungta su taja tik su armijos ir finansų sistema ir užrubežinės politikos bendrumu; krašto atstovai eina į centrališką parlamentą. Armėnų valstybė ir valdžia Rusijai visai nepriklausoma, atsako tik prieš Pietų Kaukazo seimą, susirenkantį Tiflise ant pamato visuotinio, lygaus, slapto ir betarpiško balsavimo, taip, kad viens seimo sąnarys būtų atstovu 25,000 rinkėjų. Pietų Kaukazo ministrai atsako prieš seimą. Užtikrinimas visų asabiškų ir draugijinių tiesų ir liuosybės. Pradedamasis mokslas priverstinas ir už dyką, kalboj kiekvienos tautos. Vidutinė mokykla su išguldytuo kalba kožnos tautos su pridedam mokymo kitų valstijos kalbų. Atskyrimo bažnyčios nuo valstijos. Padalinimo Kaukazo autonomiškus etnografiškus kraštus, taip, idant kiekviena tauta iš tautystės ir kulturališko atžvilgio atskyrų kraštą tvirtų.

Delei smarkaus sukilimo Kaukaze, Rusijos valdžios taryba nusileido jau ir keletą išdirbtų Kaukazo autonomijos užmanymų beturinti.

Jureivis.

Japonietes prieš mokslą.

Japonijoje, mieste Tokyo, 1896 m. buvo pirmą kartą užmanyta įsteigti moterims universitetą. Keliems metams pralinkus tas užmanymas tapo įkūnytas ir nuo to laiko gražiai bujoja. Universitete visas mokslas yra daugiausiai paremtas ant tautiško ir pilietiško lavinimosi laipsnio, idant moteris būtų naudinga ir turėtų vertybę valstybėje; ir tuomi galėtų prisidėti prie pagerinimo draugijos.

1904 ir 1905 metų raportas parodo, kad mokslo metas universitete siekia artį 10 mėnesių. Universitetas įsteigtas ir užlaikomas privatiškomis aukoms; be to peirėtais metais valdžia pridėjo 2,000 jėnų jo užlaikymui.

1901 m. į prisiengiamąją mokyklą užsirašė apie 800 mokinių. Universitete yra 3 mokslo skyriai; vienas — dailos ir gamtos mokslų, kiti du — literatūros. Pirmasis skyrius perdalintas į daug laipsnių. Yra puikus kursas „naminių mokslų“. Čia mokina teoretiškos ir praktiškos morališkos filiozofijos, politiškos ekonomija, tautišku bei civiliškų tiesų, fizijologijos, naminės ekonomijos ir hygeenos.

Universiteto fakultetas susideda iš mokintojų moterų: japoniečių bei anglių.

Įstojant į universitetą, mergaitė turi būti 17 metų amžiaus, už ją turi būti pilietis Tokyo, gyvenęs tame mieste 30 metų. 1904 m. 120 mergaičių pabaigė paskirtas tris metus mokslo. Iš minėto raporto matyt, kad mokines universitete netiek geidžia diplomo, kiek jos stengiasi tobuliaus išplėtoti savo pajiegas, vien dėlto, kad būtų naudingomis šeimynai ir tautai.

Nelaimingas mylėtojas.

Grazus vakars, žvaigždės žiba,
Paukščiai jau giesmių negied'
Vos viršūnės medžių kliba,
Vėjas pučia led, ne led.

Kas ten? Tartum koks dievaitis
Vaikštineja po lankas?...
Teip, ten vaikščioj jaunikaits
Laužydams baltas rankas.

Mat mieloji pritarimo
Neišreiškė jo jausmams,
Likos vergu nuliudimo
Atsidavęs vien skausmams.

Nelinksmi jam švietė saulė,
Neramino jį gamta;
Nemiela jam ši pasaulė,
Nė grįntelė prigimta.

Tik kaip žmonės juu sumigo,
Kaip užsnudo prigimtis —
Jis po laukus vaikščiot mėgo
Gaivjdamas senas mintis.

Viens mėnulis jį regėjo
Su plejadomis žvaigždžių,
Nė viens paukštis nečiulbėjo
Savo giesmelių saldžių.

Lupos jo murmėt neliovo
Nesuprantamus balsus,
Tartumei šaltinio sriovė
Išdavė kurčius garsus.

Jokrutinė virt nestojo
Neapsakoma liepsna
Ir jausmingai užgiedojo
Atsikreipęs danguosna:

„Kas apsakys tą tvirtą galę
Kada mylėjim's virst skausmu,
Kad scpuliai širdies užšalę
Atgimsta su didžiu jausmu?
Jam nieks nemiela ant šio svieto,
Jam nēr jau prietelių, draugų,
Jis jaučia spėką epausmo kieta
Krutinėj savo nuo vargų!
Palaimintas, kurs slėpt mokėjo
Jausmus širdingus nuo žmonių,
Kuris kitiems n'išsiplepėjo
Svarbiausių siekių, nuomonių!
Palaimintas, kam meilės nuodas
Neužkrėtė jautrios širdies,
Kurs nesapnav' akytes juodas,
Viduj tykios, ramios nakties!
Laimingi jie, sav dainas gieda
It kudikėliai nekalti,
O man per veidus gausiai rieda
Upellai ašarų šalti!...“

Verax Homo.

GIESMĖ.

Giesmė — tai pametimas
senų minčių, darbų
Ir naujas atgimimas
pasaulėje skausmų:
Linksmybės išnykims,
liudnybės užstojims;
Nes giesmės balsas yr gilus
nėsiskundims.

Užmiršti reik pasaulę,
josios smagumus;
Atmesti reik kalbas,
apleist juokus.
Vargus primjt, pažjt;
atydžiai atsikvėpt
Ir širdies skausmą liudną
giesmėn ton įkvėpt.
Verax Homo.

Proga ne unijistams mainieriams.

Ką jie patys gali dėl savęs atsiekti,
tei turės kiek reikia drąsos.

Šianieninis darbininkas, kur jis nedirbtų, jei sako, kad gali apsieiti ir be darbininkiškos organizacijos, tai gal ir turi teisę. Jis gali apsieiti, tačiau tai ir viskas. Jis negali pakilti, nes norėdamas pakilti, turi uždirti augštesnę algą, o jo darbaviai iš liuosos valios nemokės augštesnę algą.

Tai galima pasakyti apie mainierius, lygiai kaip ir apie kitus darbininkus. Mainieriai neprigulinti prie unijos, sako, kad gali ir be jos apsieiti. Jie juk Europoj apsiėjo be to darbo ir tų algų, kokius turi čion, tačiau kaip jie ten gyveno? Kokią liuosybę turėjo? Ką ten savino? Kokia ten buvo proga pakilimui, išauginimui vaikų?

Nėra reikalo atsiliepti, nes jie patys gerai žino ir niekad neužmirš. Buvo tenykštis padėjimas, kuris privertė juos atvažiuoti čionai jieskoti augštesnių algų, geresnių gyvenimo sąlygų, arba progos susiėdėti pinigų.

Nepaisant to, daugelis pasilieka ne unijonistais. Kodėl teip, negalima suprasti; reikia sakvt, kad jų ambicija, atnešusi juos čion, stiga išnyko. Jei jie atėjo, idan užsidirbt geresnį užmokesnį už geriausį darbą, tai to užmokesnio negauna, o tai dėl savo pačių priezasties. Jei tikėjos čion geriau galėsią išauginti savo vaikus, tai suokiai galės, uždirti, dami menkas algas.

Yra vienok jų pačių kaltė, kad padėjimas nėra toks, koks pagal jų norą turėtų but. Darbininkai jų pačių tautos dar tik pirm kelių metų dirbo už algas ne augštesnes už tas, kokias šiandien moka ne unijos distriktuose, o tačiau tie patys darbininkai šiandien gauna augščiau algas, mokamas už tos rusies darbą.

Kodėl taip? Už tai, kad jie pastojo unijos sąnariais, gelbėjo ją padaryti druta organizacija ir sulaukė vaisiaus organizuoto darbo. Unija išlaimėjo augštesnes algas, trumpesnes valandas ir apsaugojančius įstatymus darbininkams ir daugel kitokių pagerinimų, o tai vis užtai, kad darbininkai buvo jai ištikimais sąnariais, prikalbino savo draugus rašyti į uniją ir viską darė ką tik galėjo, idant padrutint uniją ir jos įsios įiega padidint.

Ta pati proga laukia ir dabar mainiejių neunijos distriktuose. Jie gali tą patį atsiekit, išlaimėti augštas algas, trumpas valandas, apsaugojančius įstatymus, jei darbuosis apie uniją taip, kaip anie darbavosi. Jie tur sujudėt, tur parodyti, kad nori dirbt už unijos gerą, kad nori buti suorganizuotais ir pasilikti ištikimais unijos sąnariais.

Isz visur.

Neseniai Londone įsikurė nauja organizacija „Tautiška miestiečių sąjunga“, kurios didžiausias mieris tai kova su socializmu, taip smarkiai pradėjusių pletotis Anligjoj. E. Sassoon žinomas Londono pirklys ir M. Duuro, vyriausias kunigaikščio Veellingtono sunus priguli prie tos organizacijos, neskaitant daug kitų didelių aristokratų ir pliotokratų.

Balandžio 2 d. Aschabado miesto (Turkestane, Maskolijoj) generalgubernatoriaus rupe truko bomba ir sugriovė

sienos dalį, nušėdama ant ulčios armotą, stovėjusią pas rūmų vartus. Nieks neliko užmuštas ir policija nieko nesugavo.

Nauja katalikų atskala atsiradusi Lenkijoje, vadinama „Marijavitai“, neseniai išsiuntė delegaciją į Pėterburgą prašyti valdzios, kad Marijavitus pripažintų viešpatystės įstatymuose. Valdžia priėmė jų prašymą, prizadėdama užganėditi. — Ne tiesa, kaip buvo pranešta, buk Marijavitai šliejasi prie revoliucionierių. Tą užgina socialistų organas „Robotnik“ ir priduria, jog jie dideli atzagareiviai ir revoliucijos ir apšvietos paiešai. Tą pat parodo ir jų kreipimasi prie caro valdzios.

Marijavitų atsiradimas šiame laike padaro (kad ir nenoroms) tą gerą, kad katalikų dvasiškija negali taip uoliai varyti iš sakyklų agitaciją už caro dumą....

Telegramas apie „Lietuvių-katalikų kongresą“.

Bededant „Vienybę“ į spaudą, atėjo sekantis speciališkas telegramas.

Wilkes-Barre, Pa. Utarninkas. Prieš piet buvo paroda lietuvių-katalikų kongreso. Po parodai, salėje, angliška prakalba vyskupo Hobano, pradėta lietuviškai: „Tegul bus pagarbintas Jėzus Kristus!“ Atsakymas kaip pagal komendą: „Ant amžių amžių!“

Po prakalbai dauguma žegnojasi. Po piet — kongresas nėra.

Kun. Žilinsko ir Jakščio nebuvo.

Atsakymai.

A. K. X. „Mūsų karzygiai“ nebus patalpinti laikraštyje. Jie įdomūs, pasidedam atminčiai. Jei reiks sugražysim.

K. Rutkui. Tai be svarbos tas klausimas ir pervėlus; patalpinus, tik tuščius vaidus sukeltų.

J. Butkui. Jusų raštelis, kame taip „kritikuojate“ redaktorių, patilptų tuojaus, — ir tai jau be jokių „prierašų“, — kad tik jūs norėtumėt; dabar nežinia ar čia straipsnis, ar tik taip sau laiškeli. Ar talpjt?

Apgarsinimai.

Lai lietuviai apsisaugoja! Tulas gudrus begėdiškas apgavikas iš Brooklyn, N. Y. garsinantis po įvairiom firmom Agent N. H., sakosi pigei par duodąs įvairius daiktus, koki tik žmogui reikalingi. Prieš porą sanvaišių garsinosi per lietuviškus laikraščius pigei parduodąs lietuviškas knygas, vertės 14 dol. tik už 5 dolerius. Lietuviai, kurie pasigundė pigei pirkti, negavo visai nieko. Aš esmiu pasiuntęs tam begėdžiui \$5,00 del knygų, tai ne gavau, nė atsakymo. Girdėjau, kad ir iš kitur lietuviai yra siuntę pinigų ir nieko negavę.

Branislovas Paplovskis
136 Hudson ave.
Rochester, N. J.

Susirinkimai.

Visuomeniškas susirinkimas vietinių lietuvių 22 d. balandžio 7-tą val. vakare, salės Paddy Williams 122½ North 6-th str. Springfield, Ill. Susirinkimas yra rengemas vietinių lietuviškų susitarusių draugysčių: Lietuvos Sunų, Sal. Širdies Jezaus, šv. Juozupo ir S. L. A. 79 kuopos. Susirinkime bus svarstomi svarbiausi mūsų tautos reikalai.

Teipgi 79 k. S. L. A. turės savo bertaininį susirinkimą 22 d. balandžio, 2 val. po pietų. 122½ N. 6-th st. Užprašome visus sąnarius susirinkti ir užmokėti berteininę mokesį.

Komitetas.

Scranton, Pa. 30 k. S. L. A. bus laikomas susirinkimas 22 d. balandžio, ant paprastos salės, 1 val. po pietų. Taigi užprašomi visi sąnariai pribut ant susirinkimo, nes bus renkami delegatai į XXI seimą.

Sekr. K. Zorska.

Extra susirinkimas! Brooklyn, N. Y. 38 k. S. L. A. atsibus ne lėlioj 22 d. balandžio, 2 val. po pietų, svetainėj 73 Grand st. ant katro bus apsvarstymas apie nusiuntimą delegatų ant atinadčio XXI seimo S. L. A. Chicagoje, taip pat daug svarbių reikalų bus apkalbėta. Teiksites sąnariai pributi ir užsimokėti savo kvartalinę mokesį. Priegtam ir naujų atsiesti prisirašyti.

Sekr. A. Lesniauskas.

Breslau, Pa. 67 kp. S. L. A. atsibus susirinkimas 22 dieną balandžio, salėje F. Balaičio 4-tą valandą po pietų.

Komitetas.

Wilkes-Barre, Pa. 35 kuop. S. L. A. atsibus susirinkimas nedėlioj 22 d. balandžio, 2 val. po pietų 16 Hancock st. Užprašom ateiti norinčius prisirašyti prie mūsų didžiausios organizacijos lietuvių Amerikoj. Teipos gi neužmirškite ateiti T. M. D. sąnariai 5-tą val. po pietų, bus dalinamas knygutė ir rinkta mokesis.

Komitetas.

Brockton, Mass. 17 kuopos S. L. A. bus laikytas susirinkimas 22 d. balandžio, nedėlioj 2 val. po pietų bažnytinėj salėj. Užkviečiamė visus sąnarius susirinkti.

Komitetas.

Glen Lyon, Pa. T. M. Dr. susirinkimas 22 d. balandžio pas Juozą Auskį 4-tą valandą po pietų, bus išdalintos knygelės Živilė ir Socializmas.

Komitetas.

Waterbury, Conn. 9 kuopos T. M. D. atsibus susirinkimas 22 d. balandžio, 7:30 vakare L. P. K. kambariuos, yra užkviečiami visi sąnariai ant susirinkimo pributi, bus daug svarbių įrašimų, užkvičia.

Komitetas.

Nauji rasztai.

Socijalizmas ir darbininkiškas klausimas. Parašė kun. Th. McGrady. Iš angliško vertė F. M. Išleido Tėvynės Mylėtojų Dr-tė kaštais lietuvių kuopos N 810 Suvien. Kalnakasių Amerikos iš Westville, Ill. Spauda „Kovos“. Philadelphia, Pa. 1906. Pusl. 39. Prekė 10 c.

Cia aiškinama kapitalizmo sistema, atnešanti visnomenei nelaimės ir skurdą ir kaip tas padėjimas pereis į socijalizmą. Pavyzdžiai ir skaitlinės imta beveik vien iš Amerikos gyvenimo. Todėl ypač Amerikos lietuviams svarbų tą knygelę su atyda perskaityt.

Kapitalo Augintinis. Pro pagandiškas lapelis nuo 8 puslapių, su paveikslėliais. Išleista kaštais Liet. Socijalistų Partijos Amerikoje. Spauda „Kovos“. Philadelphia, Pa. Kaina 2 c.

Kunigų pajai.

Per vieną susirinkimą mies telyje P. Pa., vienas vaikinų skaito „Žvaigždę“ (bene 12N.)

— Ale tu žiurėk kaip brangūs Lietuvoje pajai... Še, koki kunigai raš, kad vienas pajus kaštuoja šimtą rublių!

— Eik jau, eik. Ar tai galimas daigtas, — kitas anam atsakė.

— Nu-gi žiurėk, kad netiki!

— Ties... O da siulo, kad ir Amerikos kunigai pirktų. Nišmanėliai! Cia kiekviena gaspa linė iškeps pajų už kokį pusdolerį, tai ne šimtas rublių!

Trečias iš šalies: „Tik ne mūsų kunigų gaspadiū... Jos pajai brangesni keliom eiliom. Jagamastėlis duoda kelis tuks tančius, ir tai negal nupirkti...“

Pupuks.

IŠ BAŽNYČIOS ISTORIJOS.

Parašė A. D.

Ji tapo tokiu pat feodalų, kaip ir kiti ponai, tik su tuo skirtumu, jog ji turėjo gerą organizaciją, buvo galinga ir stipri. Prieš ją lenkė visi — ir ponai, ir karaliai. Popiežius tapo visų karalių karalium. Bažnyčia buvo tol galinga, kol stipri buvo feodališka tvarka, ant kurios ji rėmėsi, sugriuvus šitai tvarkai, prasideda jos nupuolimas, prasideda kova josios su savo pašaliniais ir naminiai priešais ir ji pradeda nustoti visokios svietiškos galybės. Iš svieto valdono tapo ji, politikos dalykuose — kapitalo, ponų tarnu.

Įdomi yra šita kova kapitalizmo, buržuazijos su feodalizmu, ant kiek ji palytėjo bažnyčios padėjimą.

III.

Pradėjo rasti amatai, augti miestai, tankiausiai aplink kokios bažnyčios ar vienuolines. Karės supažindino gyventojus su kitais kraštais, pakėlė vaizbą. Senasis bepinigis ukis, užsidiariusis sodžius — nyksta. Amatuose atsiranda padalinimas darbo, išėjus žmogui iš sienų savo sodžiaus ar miesto, įgijus numanymą apie platesnius reikalus, reikėjo panaikinti mažos despotijos, mažos karalystės, nes kiekvienas feodalias-ponas buvo karaliuku pas save. Vaizbunams buvo reikalinga plati, stipri politiška organizacija, kuri pati galėtų nubausti neklausančius ponus, bajorus plėšikus, panaikintų suvalę feodalų, įvestų vienybę, tvarką, ramumą. Katalikų bažnyčia nebegalėjo to padaryti. Ji užgimė prie kitokių salnygų ir negalėjo suprasti naujos galdynės sriovių. Bažnyčios įtekmė sumažėjo. Patys kunigai pasidarė kitokiais: ėmė spausti baudžiauninkus, o nepriglausti, kaip tat buvo pirmiaus, nes dabar, augant vaizbai, buvo galima kur parduoti javus ir žemdirbystės vaisius. Taigi jie patys pradėjo išnaudoti ir plėsti antilygios su svietiškaisiais ponais. Ir šviesa pradėjo platintis tarp svietiškių žmonių. Vienur kitur pradėjo atsirasti visokios atskalos, kurios nesutiko su kunigijos jungu; bažnyčia persekiojo atskalonus, ji nustojo tos simpatijos, kokia pirmiaus gerėjosi.

Mazos miestų respublikos teip pat negalėjo suvaldyti ponų, padaryti tvarką sulyg naujų reikalavimų, nes buvo persilpnos. Tai atliko stipriausi iš feodalų — karaliai. Jie pradėjo naikinti ponų — mažų feodalų suvalę. Karaliams padėjo miestai. Feodaliai liko nuveikti. Jie tarnavo karaliui, iš karaliukų pasidarė paprastais panais-bajorais. Nuveikę feodaliaus, kara-

liai kreipėsi prie baudžiauninkų. Baudžiauninkai kelia maištus. Bet ir jie nuveikti. Nauja tvarka reikalavo panaikinimo baudžiančių. Ir jos buvo panaikintos. Vienur vėliaus kitur anksčiaus. Prie naikinimo baudžiančių bažnyčia neprisidėjo, dar-gi ji palaikė baudžiančius.

Stiprėjant karaliaus valdžiai, nyksta bažnyčios vertė ir įtekmė. Feodališka tvarka, kuri padarydavo pagrindą bažnyčios galybės, išpa lengvo pranyko. Vienok bažnyčia, nustojus atlikti naudingą darbą politikos ir ekonomikos gyvenime, nori traukti pelną posenovei. Šiaurės muzikai (prieš dešimtinę), amatninkai eina prieš feodalus, taigi sykiu ir prieš bažnyčią. Bažnyčiai priešingi mokslai, idėjos rado gerą dirvą. Atskalų daugybė, niekuomet jų nėra tiek buvę. Įnirtusi kunigija, galbėdama savo buvį, novija jas. Bet jau atskalos ima viršų. Atsiranda naujos bažnyčios, t.y. dvasiškos valdžios, ten kur pradėjo rasti pramonė. Senoji katalikų bažnyčia užsiliko tik Italijoje ir Ispanijoje. Pirmoji iš bažnyčios turėjo naudą. Ispanija-gi buvo atsilikus savo ekonomiskame gyvenime, neturėjo reikalo skirtis nuo Romos (Rymo popiežiaus). Ji tik dabar pradeda atkusti, ir matome tenai dabar judėjimą prieš kunigus ir vienuolius (zokoninkus).

IV.

Ilgai tęsėsi toji kat. bažnyčios kova. Buvo tai kova už valdžią, už įtekmę; bet, žinoma, svietui rodydavos ji dėl ko kito esant. Naujus savo priešus bažnyčia vadindavo „bedieviais“ ir iškeikdavo. Ypatingi tie buvo „bedieviai“ pirm 8—9 šimtų metų.

Pirmiausiai — karaliai. Jiems gaila buvo pinigų, kurie išeidavo į svetimą kraštą pas Romos popiežių ir tenai pranykdavo: juk ir jie būtų galėję tatau suvartoti. Popiežius kišdavos į valstybės reikalus, tuomi užgandavo karaliaus didybę, norinčio buti pilnavaldziu savo krašte. Ne sykį popiežius suturėdavo karalių nedorame jo darbe plėšiant kitus kraštus, todėl nesistebėjime, kad popiežius nepergeriausiai gyveno su karaliais. Prie to dar prisidėdavo ir kunigai. Vyskupai turėjo savo žemes, buvo tokiais pat galingais svietiškaisiais ponais, tik priklausančiais popiežiui. Sunku buvo tokį vyskupą nugalėti, nes popiežius jį užstodavo, o nenuveikus popiežiaus ar nepastačius vyskupijoj savo žmogaus, — o tas retai nusiduodavo, — sunku pergalėti feodalus, praplatinti karalystę. Dar painesnis buvo dalykas su vienuoliais, stačiai be vyskupo tarpininkystės priklausančiais Romai. Buvo tai galingos, stiprios, darbščios, įtekmingos draugovės, kurias negalima buvo tikėtis lengviai nuveikti. Reikėjo vesti kovą su popiežium, kurį rėmė visų šalių popiežinė dvasiškija su savo įtikimaisiais,

Lietuviu tauta

senoveje ir szandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tęsa.)

paslai, kuriuos Vytautas priėmė su dideliu iškilmingumu, ką išgirde Lenkai gązdino Vytautą tuomi, kad Jagėlai mirus jie neprileisė Lietuvį prie karaliaus rinkimo, ir sužieduodino Jagėlos dukterį Jadvygą su Brandeburgijos margrovu, butent Hohenzollernams suteikdami progą tapti kandidatais ant Lenkijos sosto. Bet Vytautas nenusigando. Tėmydamas kliudymus Lenkijos, Sigismunto ir popiežiaus, kuriam buvo pranešti „iškrypusio iš tikrojo kelio“ Vytauto plianai, jis apsisvalė nuo erezijos pažvelgimų išsiųsdamas į Čechiją kaipo savo vietininką brolevaikį savo, Zygmantą Kaributaitį, o Jagėlai įkalbinėjo, kad Čechų „Wikleffitus“ versdamas prie sątaikos su bažnyčia jis užsipelnas pagyrimą, o ne papeiką. 1421 m. susivaziavime Lubline politika Vytauto apgalėjo: Čechų paslams buvo velyta susitaikinti su bažnyčia ir pažadėta, kad Jagėla ar Vytautas atsisės ant Čechų sosto; nusprendimas Lubline vienlaik tapo praneštas Vengrijos Sigismuntui. Bet atsitiko netikėtas dalykas: Zbigniev Olesnickis, Vytauto priešgyna, kurs po Vaitiekaus Jastrzębiec'o apėmęs buvo vyskupystę Krokavos (1423 m.) ir pastojęs buvo galva valdymieraujantios partijos, pasiryžo sukoneveikti raiščius čechiškujų Hussitų su Lenkija ir Lietuva. Jis grįždamas į Lenkiją atvežė stebėtiną Sigismunto propoziciją, kurs ažuot reikalautos nuo jo abdikacijos siulė Jagėlai draugyas, podraug ir ranką savo brolienės Ofk'os, našlės Čechų karaliaus, zadėdamas jai Šlasko dalį, atmuštą seniaus nuo Lenkų, ir 100.000 dukatų kraičio. Tas projektas, Olesnickio pakištas Sigismuntui, labai patiko Lenkijoje, ir Lenkai nebnoorėjo girdėti apie uniją su Čechais. Kad ziemą 1421 m. Jagėla atkako į Lietuvą pamedzioti, Vytautas išmušė iš galvos karaliui Olesnickio išmislus ir įkalbėjo jam apsivesti su gražia Sonka, dukra Kyjevės kunigaikščio Ivano Augemantaičio. Vytautas, trokšdamas unijos su Čechais, patarė tiemsiems 1421 m., kad Hussitai su pagelba theologiško disputo (kas tuomet buvo priimta) numestų nuo savęs erezijos apkaltinimus. Hussitai sutiko, bet popiežius Martinas V nesutiko ant tokio kompromisso su erezija. Tad Vytautas teisindamasi, kad nori Čechus sugražinti bažnyčiai, ir nežiurdamas ant kliučių, popiežiaus ir Sigismunto daromų, pavasarį 1422 m. išsiuntė Zygmantą Kaributaitį su 5.000 kareivių ant pagelbos Hussitams, kas gerokai nugązdino Vengrų Sigismuntą. Tasai, negalėdamas atitraukti Vytautą nuo Čechų, o padrasintas nepasisekimu kunigaikščio Zygmanto suvienyti Čechus, užmesgė prieš Lietuvą ir Lenkiją koaliciją iš Austrijos, Bavarijos ir Šlasko kunigaikščių, prie ko stengėsi patraukti ir kryževiuų zokoną. Gal butų įvykusi didelė karė, jeigu Lenkijos kancleris Olesnickis nebutų prašalinęs ją, padarydamas sandorą Lenkijos su Vengrų Sigismuntu Kėzmarko susivaziavime ciesaiaus, Jagėlos ir Vytauto. Tad Vytautas nebistengė priešintis ir tapo apgalėtas savo polytikoje: paliepė kariumenei grįžti iš Čechijos, o Lenkai net pasiulė Sigismuntui pagelbą prieš Hussitus! Už tatau Vytautas apsižadėjo

nuo dabar vesti savo polytiką atskyrum nuo Lenkijos polytikos. Lyg ant tos pameklės, popiežius dėkavojo Vytautui už apleidimą Čechų reikalo!

Tai gi po įtekme Olesnickio Jagėla išdavė Veliuniuje ediktą (1424 m.), kuriuomi liepė Lenkams, esantiems Čechijoje, grįžti namon į tėvynę, o nužiurėtus erezijoje pavedė po bažnytine jūrisdikcija! Kada Zygmantas Kaributis ant savo rankos apsiėmė ekspediciją į Čechiją, tad Jagėla ir Vytautas išsižadėjo bendrumo su juomi, ir tuomi pavedė Hussitus ant grobio ciesaorii. Rods laike maišto Švytrigelos susidėjo Jagėla su atlauža Hussitų, Taboritais vadinamų, kurie rėmė Zygmantą Keistutaitį, bet neatsinaujino unija Čechų su Lenkija ir Lietuva jam begyvenant, dėlei pasipriešinimo kunigų hierarchijos!.....

Kada vėliaus Kazimieras, prašant Hussitams, tapo nusiuostas į Čechiją, kunigų partija, kuri valdė Lenkiją, neparemė karalaičio; už tatau Hussitai antjodavo ant bažnytinių lobių. Tad viešpataujanti partija sudarė konfederaciją Korčyne (1438 m.) ir pradėjo karę namie prieš Hussitų partiją. Spytek iš Melštyno krito kovoje pas Grotnikus, Abraomas iš Zbašyno, sumuštą per tuntus Poznaniaus vyskupo, pasimirė iš susikrimitimo, ir partija Hussitų, netekusi vadovų, sudilo.

Kada 1424 m. Jagėlai prigimė sunus, Lenkų šlėkta už pripažinimą kudikiui tėvonystės ant Lenkijos sosto, reikalavo, kad jos tiesos taptų paplatintos, ir surašė dokumentą, susivaziavime Lėcycoje 1426 m., padavė Jagėlai dėl pasirašymo. Bet Jagėla prisidingėjo galutinai aprubežiuoti karališkąją valdžią ir sugražino dokumentą be savo parašo. Įsiapmaudyjusi šlėkta kardais sukapojo dokumentą. Tuomlaik Lenkai teip gi pradėjo kolionizuotiesi Lietuvoje ir reikalauti, idant kolionizuotos žemės taptų suvienytos su Lenkija. Tad jau Lietuvos didikams emė aišku buti, kad ant Lenkijos sosto patekus kam svetimam, o ne Lietuvui ir tai dar smarkiam, šlėkta galutinai pavers Lietuvius į nevalninkus. Susiedai vokiečiai velijo tuomet pakelti garbę Lietuvos ir sugražinti Lietuvai karališkąją titulą, kurio nieks labiaus už Vytautą nebuvo užsipelnęs.

„Vytauto protas buvo stingrus, už amžių ir sveikatą drutesnis, todėl jame lengvai tilpo gyriaus įspaudos, kurios atšviežino senus užmanymus. Kryževiai buvo apsilpninti, zentas Vosylis Dimitrovyčius nebyvas buvo, sunus jo namie apsiauptas pavojais, nuo gentasniškų kunigaikščių ir Kazaniaus Totorių, Pleskava ir Novgorodas buvo padonystoje, orda Kipčako buvo netekusi ženklumo, arba jos susmulkinti ulusai laukė sau valdymierų iš Lietuvos; zodziu sakant, visa šiaurinė Europa, rodos, laukė karaliaus ant Lietuvos sosto, idant jam tarnautų. Tokios tur-but buvo mintys didžio Vytauto, karštinčioje senatvėje“ (Norbutas).

Sigismuntas pritarė Vytautui, turėdamas ant akių kitokių mierį. Turkai buvo pradėję platintiesi, grėsdami vi-ai krėčionybei. Jau didelė dalis Balkanų pussalio buyo per juos užimta, atskyrus menką gabalėlį Rytų ciesaorystės ir Konstantino polio; pavojuje stovėjo Vengrija, Austrija ir pati Vokietija; Juk pats Sigismutas tapo sumogtas pas Nikopolį 1396 m. Už tai jis dabar rupinosi suvienyti visus vidurio ir rytų Europos valdininkus į didę kryžiaus karę prieš Turkus. Visų akys kreipėsi prie Vytauto, kurs turėtų buti vadovu tos kryžiaus karės,

(Toliaus bus).

Farma ant pardavimo labai pigai, 112 akrų už \$1600.

Kreipkitės pas Harry Scot
44 Main str.
Plymouth, Pa.

Pajieszkėjimai.

Pajieskau jauną vaikną į offisą, mokantį gerai lietuvišką, lenkišką ir rusišką kalbas, teipogi ir rašyti, tegul atsišaukia per laišką ant adreso:

Henry J. Schnitzer,
141 Washington str.
New York, City.

Pajieskau savo dviejų pusbrolių Jurgio ir Juozo Mičkevičių Suvalkų gub., Starapolės pavieta, Veiverių gmino, Skriaudžių kaimo ir parapijos pirmiau gyveno Bostone, o dabar nežinau, jie pats ar kas kitas teiksitis duoti žinią ant adriso:

Jurgis Deltuva
340 N. 5-th st.
Kansas City, Kansas.

Prieš prasikaltimus.

Didesniuose Amerikos miestuose tveria įstatymiškai gyvena valstiečiai Kliubus apsaugojimui žmonių nuo prasikaltimų, vienok, kaip rodos, rezultatai šito siekinio yra labai nežymūs. Prasikaltimai joku būdu negali būti poniaikinti su pagalba prievartos. Geras ir nuolatinis užsiėmimas visų, žmonių, idant jie teisingai galėtų savo šeimynas išmaityti, turėtų kur kas didesnį ant prasikaltimų negu tveriami kliubai. Žmonėms, kurie bauginasi darbo, neturėtų būti vietos teisingoj žmonių draugijoj, bet dėl žmonių, kurie negali dirbti iš ligos ar silpnumo, tai dėl tų yra Trinerio Amerikoniškas Eiksyras Karčiojo Vyno, geriausias vaistas uuo skilvio nemalimo ir visų jo nesveikimų.

Šitas vaistas tveria už pačių ligos šaknų — už pačio skilvio silpnumo — ir padaro skilvį ne vien tvirtu, kad jis pirmia valgi, bet net taip, kad šitas reikalauti reikalauja valgio. Jeigu malimas valgiu bus geras, tada įgauna kunas naują, gryną kraują, o su tuom ir naujas pajiegas ir tvirtumą. Vaistas pagaminima apetita,

ramų miegą ir visiską sveikumą kūnui.

Gaunamas visose aptiekoje arba pas pabrka uą Joseph Triner, 796 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Nerviszki Vyrai.

Vyrams reikalaujantiems pagalbos prisitenu kopija garsaus recepto dykai. Ne C. O. D. ne apgavimus vaistus, tikrai recepta. Persakatykite žia pasarga ATSAUGIAI.

Ši pasarga yra vyrams sugriautos nervizkos sistemos, kurie per savo jaunystes klaidas ja papilde Klausykite mano patarimo. Sustokite bande patentuotus apgavimus vaistus, elektrizkus diržus, "specialistus", ir kitus netikusius be vertes gydymus. Nuo diržu nepagysite o nuolat vartodami vaistus sūnalky site plivo žlebczlojima, užnūdiusite visa sistema ir padarysite savo liga nelezg doma.

Daug metu ašz kentėjau savo jaunystes klaidas, nervizkuma, naktinius tokejimus, etoka vyrlezkumo, silpna atmintis, atoka ambicijos, neramuma, gedinguma, strepu skaudėjima, vlatiny nusilpima ir tt. kaip palkszas pirkau ir varto au visokias patentuotas gydobles ir viska ka tik lezgirde. Ant galu buvau priverstas važiuoti in Europa pagalbos jieszkot pas garsu daktara, kurs mane ir lezgyde.

To daktaro recepta, pagal kuri man valetai buvo nžraszyti, ašz ir dabar turin pas save. Kaip tai suaku yra pagyti nuo šu ligu ašz žinau lez patyrimo, todėl ašz noriu šu kitus pagalbeti. Kas man apraszys savo liga, ašz jam pasitenu užpeczotytime laiszkot to recepto kopija su patarimais dykai. Ašz jau gavau šu kitus laiszkus lez visu ezics szalies kraze tu nuų vyro, kurie raszo, kād imdami vaistus pagal ašz recepta visiszkai pagtjo, teip kaip ir ašz.

Re ept užraszyti stžarns bet nevodinti valetai ir receptas teip paraszytas kad valetus gal ma gauti kiekvienoje geroje aptiekoje už mažus pinigus. Gave recepta, jei nenoresite patys eiti in aptieka užsteliuot valetus, tai paraszkyte man, o ašz jums juos ezia Chi agioje pasirupinsiu ir prisitenu. Ašz ne nūczizu C. O. D. kād iszvilotti nuų jus pinigus, arba par lašti jums vaistus, kuriu jus nenorite. Jeigu patanykite mane kame nors neteleingu, galite tai pagaryti szitime parziame laikraszytyje.

Ši pasarga gal nebus daugiau garsinama, taigi raszykite man azianzen o gausite to recepto kopija ir reikalingus patarimus dykai tuoja i šy pasituliama ašz galu atlekt be jokiu jums kasztu. Adresu žite:

C. Bentson, P. B. Box 655, Chicago, Ill.

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevycius iš Nanticoke, Pa. pabaiges universitetą atidarė ofisus šiose vietose: 43 Coal Exchange Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai kurie turėsit kokį reikalą, kreipkitės p savo tautieji Tamą Butkevycių.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa. (47-50-A Keystone Telephone)

Lietuviu užeiga.

Geriausė užeiga dėl lietuvių isz visos apielinkės. Prilaukau visokius gėrymus, kaip to: Alų, Arielką, Likiera, Vyną ir geriausius Cigarus.

Mėsinvėia

Užlauko kasdien šviežią mėsą, kiau-lieną, veršieną, jautieną, avinčieną, kumpiai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkime.

visi pas A. Adžgauckas

204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Popierei dėl rašymo.

Popierei dėl rašymo laiškų naujai išcasti 35 gatunkai su visokiais pasveikinimais ir su tam pritinkančioms dainelėms, su žvilgančiom kvietkoms ir su visokiais paveikslėliais, vienu žodžiu graži popierei. Pirsiduoda 12 popierų su konvertais už 25c. 5 tuzinai už \$100. Stornikam ir agentam duodam gerą uždarbį. Pinigus mažiaus dolerio galima prisiusti m ir kėmis, iš Kenados, markem nepriman. Adresas:

C. INTAVICZ,

103 W Division str. Chicago, Ill.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldziame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila

133 N. White st.

SHENANDOAH, PA.

Gramatika

ANGLŠKOS KALBOS su ištairimu kiekvieno žodžio ietuviškai—sekančiai book (buk), knyga, ice (ais), ledas ir t. t.

Knyga apdaryta, 174 puslapiai su prisiuntimu \$1.25.

Pinigus geriausia yra prisiusti per „Postal Money Order“, ant adreso:

P. MIKOLAINIS,

P. O. Box 15, Station, D.,

New York City.

J. B DAINIS,

58 Public Square, Wilkes-Barre, Pa.

Firmas lietuviškas-lenkiškas hotelis viduryje miesto (priešais sudą). Kas ateis su kokiais reikalais į miestą, ar tai rodos gavimo arba su skundais į sudą, nepamirkište lietuviszko

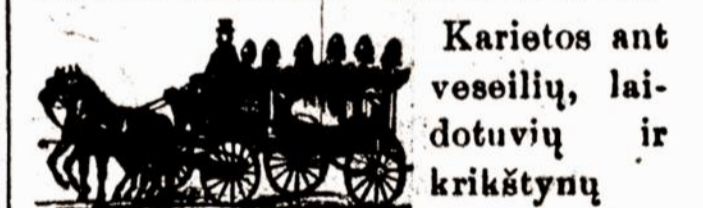
HOTELIO DAINIAUS

Laikau visokius gėrymus ir užkandzius kadien. Teipogi ant viršaus yra SALE dėl susirinkimų.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant vesėilių, laidotuvių ir krikštynų

Vežimai perkraustymui ir t. t.

Laikau HOTELI,

visokių gėrymų, kaip to: visokios aršikos, vy no, skanus alaus, porterio ir kvėpenčių cigarų.

455 Main st. KINGSTON, PA.

Farmos ir darbai!

New Yorko Steite lietuviška kolonija da turi jie kelias-dėšimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekių oia įdedam: 40 akrų farma už \$800, 99 akrų farma už \$1000, 199 akrų farma už \$1650, 133 akrų farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinjkysetei, pasiduoda ant lengvų išmokėsėių, dėl artesnų žinių rašykite pas čionykščius lietuvius farmerius įdedami už 2c. markę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.

Poolville, N. Y.

Morris Forst & Co.
Cor. Second Ave. & Smithfield str.
Pittsburg Pa.

Mes esame žinomi po visas šalis, kaipo pardavėjai geriausios degtinės su prekia kaip kitur.

Mes apmckame kaštes prisiuntimo perkant nuo \$5. O aukščiau, in rytus iki New York; ir vakarus iki Chicago. Tolesniem pirkėjam atleidiame 10% ant perkamo sumos apsimokant patiems expressą ar freitą.

Kada reikalausite, siuskite kartu registravotoje gramajje pinigus ar „Money Order“ ant varlo Morris Forst & Co., Cor. Second Ave. & Smithfield str. Pittsburg, Pa.

Reikalaukite kvita prekių. Visose kalbose.

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield st.

PITTSBURG, PA.

Whiskey

Wines

Slivits

Torkoly